

af bærerne af navnet inden 1. juli 1905 ved skriftlig anmeldelse til Justitsministeriet har forbeholdt som efternavn. For det andet er det de navne, der efter den nævnte dato ved øvrighedsbevis, kongelig bevilling eller navnebevis er givet som efternavn.

Navne, der tillades ved anmeldelse til ministerialbogen (personregistret) eller vielsemyndigheden, bliver ikke forbeholdt, medmindre den, der bærer navnet, selv anmelder det til Familiestyrelsen (tidligere Civilretsdirektoratet).

Følgende efternavne kan efter § 7, stk. 2, skriftligt anmeldes til Familiestyrelsen (tidligere Civilretsdirektoratet):

1) Navne, der bæres af personer med bopæl her i landet, hvis navnet ikke tidligere er forbeholdt.

2) Navne, der udgør eller indgår i et firma, varemærke eller foreningsnavn, der er indregistreret her i landet.

3) Kunstnernavn og pseudonymer, der er almindeligt kendt her i landet og anvendes af en person med bopæl her i landet.

Beskyttelsen vedvarer, selv om anmelderen opgiver sin bopæl her eller dør, forudsat at der stadig er én her i landet, der er berettiget til navnet, jf. Justitsministeriets cirkulære nr. 139 af 17. december 2002, § 10, nr. 2, 2. pkt.

Kan en ansøger godtgøre, at der ikke længere findes nogen her i landet, som bærer eller er berettiget til et bestemt forbeholdt efternavn, kan navnet tillades efter § 6, såfremt navnet ikke er i strid med de øvrige bestemmelser i § 6.

En berettiget til navnet kan f. eks. være en person, der har navnet som eget efternavn, men bærer et giftenavn. Derimod medregnes ikke personer, der ville kunne tage navnet, f.eks. i kraft af slægtskabsforbindelse til personer, der bærer dette. Endvidere medregnes ikke personer, der ikke længere bærer navnet som giftenavn, eller som bærer navnet som mellemnavn, selvom de måtte have ret til at tage navnet som efternavn.

Dokumentation for, at et navn kan anses for uddødt, kan f. eks. føres ved, at ansøgeren fremlægger skifteretsattest, som viser, at den, der senest har båret navnet, er død uden at efterlade sig livsarvinger, der bærer navnet som eget efternavn.

CPR kan her være statsamterne og Familiestyrelsen (tidligere Civilretsdirektoratet) til hjælp, men det er begrænset, hvilke oplysninger der kan gives til ansøgeren.

Ad 2)

Er det ansøgte navn et almindeligt kendt historisk efternavn, kan det nye efternavn ikke erhverves, jf. den gældende navnelovs § 6, nr. 2. Sådanne navne – f.eks. Tordenskjold, Hamlet og lignende – kan ikke gives ved navnebevis, selv om der ikke længere findes nogen, der er berettiget til navnet.

Ad 3)

Efter bestemmelsen i § 6, nr. 3, kan et nyt efternavn ikke erhverves, hvis navnet har en sådan lighed med et forbeholdt navn eller et almindeligt kendt historisk navn, at forveksling let kan ske.

Det er ikke muligt kort at angive, hvilke kriterier der følges ved afgørelsen af, om en forvekslingsmulighed er så stor, at et navnebevis ikke kan udfærdiges. Der lægges navnlig vægt på, om navnet ved enten udtale eller stavemåde kan forveksles med et allerede forbeholdt navn.

F. eks. er Regnholm afslået pga. det forbeholdte navn Reinholm, Marksou pga. Marksov og Dosti afslået pga. Dusty.

Ansøgning om et bindestreksnavn afslås, hvis blot det ene led af navnet er forbeholdt eller har den i loven nævnte lighed med et forbeholdt navn, medmindre ansøgeren har ret til det forbeholdte navn.

For at sikre ensartethed i afgørelserne og for at hindre, at der af forskellige statsamter samtidig udfærdiges navnebevis på samme nye navn til forskellige ansøgere, skal ansøgninger om navnebevis på et nyt efternavn, der ikke begrundes med en særlig tilknytning til navnet, forelægges Familiestyrelsen (tidligere Civilretsdirektoratet) til afgørelse, medmindre navnet er forbeholdt, eller det af anden grund er åbenbart, at ansøgningen skal afslås, jf. Justitsministeriets cirkulære nr. 139 af 17. december 2002, § 10, nr. 3.

Ad 4)

Et nyt efternavn kan ikke erhverves, hvis navnet er et udenlandsk efternavn, der er almindeligt kendt i Danmark, jf. § 6, nr. 4. Bestemmelsen forstås i praksis således, at det afgørende er, om navnet bæres eller har været båret af en udenlandsk person, der er almindeligt kendt i Danmark.

Ved vurderingen af, om et navn er almindeligt kendt, lægges efter praksis vægt på, om den udenlandske bærer af navnet må anses for at være kendt ud over sin tid, eller blot er en "døgnflue". F.eks. er Dickens og Dumas afslået, mens Cassidy, Stallone og Garfunkel er tilladt.